

πρωὶ πρωὶ μαζεύονται 'στὰ Θυμαράκια ὅλοι,
καὶ ἄφθονο θυμίαμα 'στὰ μνήματά των καίνε.
Μοιρολογίστραις ἀπ' ἐδῶ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ παππάδες,
καὶ κόλλυβα καὶ δάκρυα καὶ ὕμνοι καὶ λαμπάδες.

'Στὰ Θυμαράκια μᾶς καλεῖ ἡ θλιβερὴ καμπάνα,
καὶ εἰς τοὺς τάφους τρέχουμε μετὰ σιγῆς καὶ τρόμου·
ἡ μάνα κλαίει τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τὴ μάνα,
ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπο, κί' ἐγὼ τὸν ἑαυτό μου.
Πῶ! πῶ! στηθοκτυπήματα, καντύλια καὶ στεφάνια,
καὶ χήραις καὶ καμάρωμα κί' ἐλόμαυρα φουστάνια!

'Ιεροκήρυκες χονδροὶ καὶ φαρδομανικάδες
τῆς γῆς τὴν ματαιότητα ἀπὸ 'ψηλὰ φωνάζουν·
χορταίνουνσι μὲ προσφοραῖς οἱ ἅγιοι παππάδες,
καὶ μόνο μ' εἴκοσι λεπτά συχώρια μᾶς μοιράζουν.
Καὶ ἔτσι πιὰ καμμιὰ ψυχὴ 'στὴν κόλασι δὲν μένει,
καὶ κάθε μακαρίτης μας εἰς τὴν 'Εδὲμ πηγαίνει.

Κί' ἰδοὺ! 'Αγγέλων στρατιαὶ ἀρποῦν τοὺς πεθαμμένους·
καὶ τρέχουν μέσα 'στῆς 'Εδὲμ τοὺς κήπους καὶ τ' ἀμπέλια·
μὰ βλέπουν καὶ οἱ ζωντανοὶ τοὺς τόσους ἁγιασμένους,
κί' ἀπ' τὴν πολλή των τὴ χαρὰ ἀρχίζουνε τὰ γέλοια.
Ξεχνοῦν τὸ μοιρολόγι των, τὸν πόνο καὶ τὴ λύπη,
καὶ ἄλλο νοιώθουν μέσα των καινούριο καρδιοκτύπι.

'Απὸ κυπαρισσόμηλα καταστεφανωμένους
πετεῖται ἀπ' τὰ μνήματα κί' ὁ γυιὸς τῆς 'Αφροδίτης,
ἀφράτος ὅπως πάντοτε, γερὸς κί' ἀρματωμένους,
κί' ὄχι χλωμὸς κί' ἀνήμερος σὰν κάθε μακαρίτης.
Κί' εὐθὺς ὁ πόνος ὁ πολλὸς τῶν πεθαμμένων παύει,
καὶ ἄλλος μέσα 'στῆς καρδιαῖς χειρότερος ἀνάθει.

Κί' ἀκοὺς κρυφομιλήματα καὶ φιλημάτων κρότον,
ὕγραίνονται καὶ ἀνδρικά καὶ γυναικεῖα μάτια,
οἱ τάφοι ὅλοι γίνονται βωμοὶ τρελλῶν ἐρώτων,
κί' ἀρχίζουνε τὰ νόστιμα τοῦ ἔρωτα γεινάτια.
Γιὰ νέον ἄνδρα λαχταρεῖ ἡ μαυροφόρα χήρα,
ὁ μαῦρος χῆρος γιὰ κυρά, κί' ἡ κόρη γιὰ μνηστῆρα.

Ζευγάρια ἐρωτόληπτα διαβαίνουν ἀπ' ἐμπρὸς μου,
γελοῦνε τὰ ματόφρυδα, τὰ χεῖλη κί' ἡ καρδιαῖς·
μὰ κί' οἱ παππάδες λησμονοῦν τὸ μάταιον τοῦ κόσμου,
καὶ ψάχνουνε κί' αὐτοὶ κρυφὰ γιὰ νάβρουν παππαδιαῖς.
'Απ' τὰ 'ψηλὰ κί' οἱ νεκροὶ κυττάζουν καὶ ζηλεύουν,
καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ ποθοῦν 'στὸν κόσμον νὰ κατέβουν.

Γλεντάτε, φίλοι ζωντανοί, 'σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
κουφέτα γάμου ἄς γενοῦν τὰ κόλλυβα γιὰ σᾶς,
γιὰ κάθε μακαρίτη μας κτυπάτε τὸ ποτῆρι,
καὶ νύμφας μὲς 'στὰ μνήματα γυρεύετε χρυσᾶς.
Σιμώνετε εἰς τοὺς νεκροὺς μὲ τρέλλαις καὶ παιχνίδια,
προτοῦ πεθάνετε καὶ σεῖς καὶ πάθετε τὰ ἴδια.

Σουρῆς.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Κατὰ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Κου-
μουνδούρου ἀπεδόθησαν τιμαὶ πρωθυπουργοῦ ἐν ἐνεργείᾳ.
'Ὡστε ἡ παρελθοῦσα Τρίτη εἶνε ἡ μόνη ἡμέρα καθ' ἣν
εὐτύχησε ἡ 'Ελλάς νὰ ἔχῃ δύο πρωθυπουργούς.

Εἰσέρχεται ἡ νεκρικὴ πομπὴ εἰς τὴν Μητρόπολιν· τὸ συν-
ωθούμενον ἐντὸς πλήθος ἀγωνίᾳ νὰ διακρίνῃ καὶ τμημά τι
τοῦ φερέτρου καὶ τῆς περικυκλώσεως ἐκεῖνο λαμπρότητος.

Μία γυναῖκα ἀγωνίζεται παντὶ σθένει νὰ προκαλέσῃ τὴν
προσοχὴν τῶν περὶ αὐτὴν δι' ἐπανειλημμένων κραυγῶν καὶ
φοβερῶν σκουντιῶν.

— Καλὲ, ὁ παπᾶ Σταμάτης, ὁ παπᾶ Σταμάτης! κυτ-
τάχτε τὸν παπᾶ Σταμάτη!

Διέρχονται τὰ παράσημα, ὁ νεκρὸς, ὁ βασιλεὺς, ὁ μέγας
Δούξ καὶ ἡ γυναῖκα ἐξακολουθεῖ τὸ χαβά της:

— 'Ο παπᾶ Σταμάτης! ὁ παπασταμάτης!

Τῇ αὐτῇ ὥρᾳ μεταξὺ δύο γυναικῶν:

— Γιὰ δὲς τὸν Μέγα Δούκα! τί ἔμορφος γέρος! Καὶ
ἤρθε προχθὲς τὴν Κυριακὴ ἀπὸ τῇ Ρωσσίᾳ;

— 'Ηρθε γιὰ νὰ προφθάσῃ τὴν κηδεῖα, φαίνεται.

Προκειμένου προχθὲς νὰ ψηφοφορηθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ
σύνταξις τῆς χήρας Κουμουνδούρου ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος
ἠρώτησε ἐὰν αἱ 500 δραχμαὶ θὰ ἦσαν παλαιαὶ ἢ νέαι!

'Εὰν ἐπρόκειτο περὶ βαρελιοῦ τινος ἐλαίων τῶν Μολάων,
τοιαύτῃ ἐρώτησις τοῦ κ. Ἀντιπροσώπου θὰ εἶχε κάπως τὸν
τόπον της, ἀλλὰ ζήτημα τόσον ντελικάτο ὁ κ. Παπαμι-
χαλόπουλος ἠδύνατο νὰ μὴ τὸ λαδῶσῃ.

'Ο Ἀγαθόπουλος ἀναγινώσκων εἰς μίαν ἐφημερίδα ὅτι
ἀπὸ τῆς αὔριον ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς ναοῖς οἱ Οἴκοι τῆς
Θεοτόκου.

— Νὰ λέγει εὐκαιρία νὰ πάω κί' ἐγὼ νὰ τοὺς καταπα-
τήσω!

'Η ἐπίσκεψις τῆς 'Ελλάδος ὑπὸ τοῦ 'Ηγεμόνος τῆς Βουλ-
γαρίας πιστοποιεῖται ὅλον ἐν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων. Τὸ πα-
ράδοξον εἶναι ὅτι ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς πομπωδῶς καὶ ἐπιδεικτι-
κῶς θὰ διέλθῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ ἄλλας ἐλληνικὰς ἐ-
παρχίας διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας. Καὶ τὸ περιεργότε-
ρον ὅτι τὸ ταξίδιον αὐτὸ διοργανίζει ὁ ἐκεῖ ἀντιπρόσωπος
τῆς 'Ελλάδος κ. Ραγκαβῆς.

Tel maitre, tel valet ! !